

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 77:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod fiksering af svin.

Af Margrete Auken (SF) m.fl.
(Fremsat 1/2 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg nærer stor sympati for de intentioner, der ligger bag beslutningsforslaget. Jeg kan kun være enig i, at det er ønskeligt, at dyrevelfærdsmæssige forhold i svineholdet sikres mest muligt.

Når dette er sagt, må jeg imidlertid også sige, at jeg ikke kan støtte forslaget, blandt andet fordi det dyrevelfærdsmæssigt også indebærer problemer.

Forslaget til folketingsbeslutning lægger op til et forbud mod begrænsning af søers og gylters bevægelsesfrihed med bindsel, boks, bøjler eller andet, der har til hensigt at fikser dem.

Justitsministeriet har i en bekendtgørelse fra 1993 indført et forbud mod opbinding af svin i bygninger, der er taget i brug efter den 1. januar i år. For bygninger, der er taget i brug før dette tidspunkt, træder forbudet først i kraft den 31. december år 2005. Bekendtgørelsens bestemmelser er en gennemførelse af et EF-direktiv fra 1991 om mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin.

Det forslag, som vi behandler her i dag, går videre, idet det indebærer, at søer og gylter i drægtigheds-, farings- og diegivningsperioden skal holdes i løsdriftsform.

Der er allerede flere landmænd, som ad frivillighedens vej går over til disse systemer, men som det er tilfældet med andre nyintroducerede systemer, må det erkendes, at der stadig er en række områder, hvor en videreudvikling er nødvendig, før systemerne kan anvendes som et driftssikkert og dyrevelfærdsmæssigt alternativ til de eksisterende systemer. Systemet har utvivlsomt fungeret godt i nogle besætninger. Det er imidlertid en absolut forudsætning herfor, at driftslederen har stor indsigt i dyrenes adfærd og har motivation for at forsøge sig med løsdrift.

Det må nok erkendes, at der på nuværende tidspunkt ikke er tilstrækkeligt gennemprøvede alternativer til de eksisterende staldsystemer. Som eksempel kan jeg her nævne, at der endnu ikke er udviklet en faresti til løsgående diegivende søer, hvor pattegrisene er tilstrækkeligt beskyttede. Soen ligger simpelt hen pattegrisene ihjel. Der har været konstateret en dødelighed for pattegrise på helt op til 30 pct., og dette er også et dyrevelfærdsproblem.

Jeg mener derfor, at det på nuværende tidspunkt vil være betænkeligt at indføre krav om løsdriftssystemer gennem en generel regelfastsættelse. Dermed er ikke sagt, at vi ikke skal tilstræbe at finde frem til nye og bedre staldsystemer – det skal vi – og i den forbindelse indtager forskningen på området en væsentlig rolle. Der udfoldes allerede i dag en betydelig forskningsaktivitet på området. Jeg kan oplyse, at en række løsdriftssystemers anvendelse i praksis i disse år afprøves af det, man kalder den rullende afprøvning under Landsudvalget for Svin.

Den Videnskabelige Veterinærkomité i EU-regi forsker også i, hvilke opdrætssystemer der bedst kan sikre svins velfærd. EF-direktivet fra 1991 pålægger i den forbindelse Kommissionen senest den 1. oktober 1997 at forelægge Rådet en rapport om, hvilke opdrætssystemer der opfylder kravene om svins velfærd. Denne rapport skal navnlig omhandle velfærd for søer opdrættet i forskellige grader af indelukning og i flok.

Nok så vigtigt er, at rapporten fra Kommissionen skal være ledsaget af relevante forslag til ændring af det nuværende direktiv. Rådet skal senest 3 måneder efter forelæggelsen træffe afgørelse om disse ændringsforslag. Det betyder